

דסתם יהודה וגליל כשעת חירום דמי –

For generally יהודה and גליל are like in a state of emergency

OVERVIEW

The משנה stated that there is no חזקה between יהודה and גליל, even though generally כשעת חירום יהודה וגליל are considered to be מחאה של אחת, because there is no free flow of information from one to the other. תוספות contrasts this ruling regarding חזקה with a different ruling regarding the נכתב ונחתם of a גט.

תוספות asks:

ואם תאמר ומאי שנא דגבי גט אמר בריש גיטין (דף ד, ב, ושם דיבור המתחיל כיון) –

And if you will say; and why is there this difference that regarding גט where the משנה states in the beginning¹ of מסכת גיטין -

המביא גט ממדינה למדינה² בארץ ישראל אין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם³ –

A שליח who brings a גט from one country to another country in א"י is not required to say בפ"נ ובפ"נ; the גמרא there explains, the reason is -

משום כיון דאיכא עולי רגלים⁴ משכח שכיחי לקיימו –

Because since there are עולי רגלים, witnesses will definitely be found to authenticate the גט. The גמרא there continues -

וּאֶפִּילוּ בְּזֶמֶן שֶׁאֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ⁵ כִּיּוֹן דְּאִיכָא בְּתֵי דִּינִים⁶ דְּקִבְעֵי מִשְׁכַּח שְׂכִיחִי⁷ –

And even nowadays when the ביהמ"ק is not [existing], nevertheless, since there are established courts of law, עדים will surely be found to be מקיים this גט. The question is why regarding a גט there will be מצויין לקיימו (even from יהודה לגליל), regardless that it is כשעת חירום, however regarding מחאה, our משנה maintains that since יהודה וגליל is כשעת חירום, therefore no one will hear the מחאה. If there are sufficient travelers for קיום there should be sufficient travelers for a מחאה and vice versa.

¹ א.ב.

גט, just regarding מדינות which are considered different גליל יהודה from instance would mean for מדינה למדינה בא"י² as they are considered different here concerning ארצות חזקה.

³ A גט signed by עדים must say "בפנ"ה חו"ל שליח הגט" from the husband to assure us that the גט was signed at the behest of the husband.

⁴ The עולי רגלים who are travelling from all parts of א"י to the ביהמ"ק in ירושלים, meet other people and transact business with them and there will always be people available (in every city) who know the signatures on the גט (even from another מדינה). Therefore the testimony of the שליח (to say בפ"נ) is unnecessary, for we can always be מקיים the גט with עדים (as opposed to בחו"ל למדינה where these reasons do not apply and בפ"נ is necessary).

⁵ The המקדש קיים כיון הגהות הב"ח amends this to read

⁶ People come to the בִּי"ד from all parts of the country where they meet up with strangers and become acquainted with their signatures.

⁷ It was necessary for תוספות to mention the additional reason of בתי דינים דקביעי (after the זמן ביהמ"ק), in order that one should not answer that the משנה in גיטין is discussing the time when ביהמ"ק קיים, and our משנה is discussing the time when ביהמ"ק לא היה.

concludes his question -

– אטו מי נימא דבמחוזא מחאה שלא בפניו לא הוי מחאה ויצטרך לבא לפניו למחות¹² –

Shall we say then that in מחוזא a מחאה will not be a מחאה (just as we say that there are no עדים מצויין לקיימו [since they are ניידי]), and it will be necessary for the מערער to come in the presence of the מחזיק to make a מחאה?!¹³

answers: תוספות

ויש לומר¹⁴ דלא דמי דכשחותמים על הגט במחוזא והולכין להן –

And one can say; that the two cases (of קיום and מחאה in מחוזא) are not comparable, for when the people of מחוזא sign on a גט and go on their business journey -

– אין דרך שיצעקו בעיר אנחנו חתמנו על גט פלוני¹⁵ –

It is not customary that the עדים will shout in the city we signed on his גט -

אבל במחאה דרך הליכתם רגילות לומר פלוני מיחה ושומעין אחרים עד שנשמע בבית המחזיק: However by מחאה it is customary that on their journey they tell others that so and so made a מחאה and others hear about it and repeat it to their friends until it is heard in the מחזיק's house.

SUMMARY

Regarding ממדינה למדינה the woman will find the עדי קיום (she is seeking), more readily than the מחזיק will hear the מחאה (which he is not anticipating); however regarding בני מחוזא דניידי, it will be easier to hear the מחאה (through חברא אית ליה) than to find the עדי קיום who are on the go, and not available.

THINKING IT OVER

etc.¹⁶ Can we infer from תוספות that if they would announce that they signed, and others heard them, can the others be based on what they heard (עד מפי עד) the שטר מקיים?¹⁷

¹² In the previous answer תוספות just explained that it is less likely that a מחאה will be heard (ממדינה למדינה), than עדים will be found who can be מקיים the גט. It would therefore follow that whenever we assume that we cannot even find עדים, then certainly the מחאה will not be heard; for a מחאה to be heard is more difficult than עדים to be found.

¹³ (תוס' כט, א ד"ה אלא) See following footnote # 15. בפניו מחאה must be only בפניו מחאה. תוספות finds it unreasonable that we should assume that in מחוזא a מחאה must be only בפניו מחאה.

¹⁴ See following footnote # 15. אבל לענין קיום כיון דניידי לא ימצא קיום כשיצטרך להם: who states: גיטין ד, ב ד"ה כיון in תוספות.

¹⁵ The woman may not know when the עדים who signed on the גט (or recognize the signatures) are leaving; if they would announce it perhaps she could have intercepted them before they leave so they would be מקיים the גט. See 'Thinking it over'.

¹⁶ See footnote # 14.

¹⁷ See סוכ"ד אות ט.